

repræsentanter, hvilket Udvalg skal undersøge de Forslag til Resolutioner, som ikke vedrører et Spørgsmaal, der er optaget paa Konferencens Dagsorden, herunder Spørgsmaalet om Forslagenes Modtagelighed og om deres nøjagtige juridiske Affattelse; i Henhold til Reglementets Art. 13 skal dernæst enhver Resolution, der medfører Udgifter, først tilstilles Styrelsesraadet til Udtalelse.

Forslaget vedtoges enstemmig af Konferencen, der derefter for denne Konference nedsatte et Udvalg angaaende de foreslaaede Resolutioner, bestaaende af 4 Medlemmer af hver af de 3 Grupper.

VI. Direktørens Rapport.

Den af Direktøren afgivne Rapport, der dannede Grundlaget for Konferencens Forhandlinger om de almindelige Spørgsmaal vedrørende Arbejdsorganisationen, der ikke angik Dagsordenens specielle Spørgsmaal, drejede sig i det væsentlige om Spørgsmaalet om *Krisituationen og Arbejdsløsheden*.

Som en yderligere tilkommen Aarsag til den foreliggende Krisesituation fremhæves i Rapporten Forstyrrelsen i det internationale Møntsystem. Efter Direktørens Opfattelse er den mest paatrængende Opgave til Løsning af den økonomiske Depression, hvorunder henimod 25 Millioner arbejdsløse lider, Genoprettelsen af et stabilt internationalt Møntsystem.

Efter en Række statistiske Oplysninger om En-gros-Priserne, den internationale Handelsomsætning, forskellige Landes Nationalindkomst og Aktiekurserne til Belysning af Krisesituationen følger i Rapporten en Redegørelse angaaende de af Arbejdsbureauet foretagne Undersøgelser om Krisens Indvirkning paa Socialpolitikken, Undersøgelser, der efter Direktørens Opfattelse viser, at Krisen ikke har formaaet at ramme Socialpolitikens Principper, omend den undertiden har hindret Socialpolitikens Fremskridt.

I Anledning af den fra flere Sider fremførte Paastand om Sociallovgivningens uheldige Følger i økonomisk Henseende og specielt om Arbejdsløshedsforsikringen som en medvirkende Aarsag til Arbejdsløsheden, oplyses det, at den mod Sociallovgivningen førte Kamp intetsteds har haft videre praktisk Betydning, hvorhos der henvises til, at Forholdene i de forenede Stater i Amerika, hvor der kun ydes en utilstrækkelig Arbejdsløshedsunderstøttelse, tydelig viser Nødvendigheden af en Arbejdsløshedsforsikring.

Der gives derefter en Redegørelse for forskellige Planer, der har været fremme til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden og den økonomiske Krise:

1. *Fordeling af Arbejdet* gennem Ophævelse af Overtidsarbejde, Formindskelse af den individuelle Arbejdstid, periodisk Skiften af Arbejdere.
2. *Udvikling af den internationale Arbejdsanvisning*, med Hensyn til hvilket Spørgsmaal der paatænkes indkaldt en Ekspertkonference.
3. *Iværksættelsen af offentlige Arbejder*, saavel nationale som internationale, hvilket Spørgsmaals Realisation imidlertid i særlig Grad vanskeliggøres ved den økonomiske Krise.
4. *Arbejdstidens Forkortning*, herunder Kravet om »40 Timers-Ugen«. Medens Direktøren i sin forrige Rapport stillede sig ret forbeholdent overfor dette Krav, fremhæves det nu, at det har vundet større Aktualitet, og at det i Overensstemmelse med Styrelsesraadets Beslutning er Genstand for Undersøgelse i Arbejdsbureauet.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om *Arbejdslønnen* hævdes det i Rapporten, at »de høje Lønnings Politik« efterhaanden spiller en mindre Rolle som et selvstændigt Problem og naturligvis maa træde i Baggrunden under den nuværende Krise. Spørgsmaalet om Lønnens Størrelse og Arbejdernes Købeevne bør dernæst ses i Sammenhæng med det